

Konklusion

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af artikel 260, stk. 1, TEUF, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen af 4. februar 2010, Kommissionen mod Sverige (sag C-185/09), om manglende gennemførelse i national ret af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF, og idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Kongeriget Sverige skal til Europa-Kommissionen på kontoen »Det Europæiske Fællesskabs egne indtægter« betale et fast beløb på 3 mio. EUR.
- 3) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. juni 2013 — ZZ mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-300/11) ⁽¹⁾

(Fri bevægelighed for personer — direktiv 2004/38/EF — afgørelse om at forbyde en EU-borger indrejse til en medlemsstats område af hensyn til den offentlige sikkerhed — nævnte direktivs artikel 30, stk. 2 — pligt til at meddele den pågældende borger begrundelsen for denne afgørelse — videregivelse i strid med hensynet til statens sikkerhed — grundlæggende ret til effektiv domstolsbeskyttelse)

(2013/C 225/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZZ

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — fortolkning af artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret

til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77) i lyset af artikel 346, stk. 1, litra a, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde — retten til effektiv domstolsbeskyttelse — afgørelse, hvorved en statsborger fra en medlemsstat forbydes indrejse i en anden medlemsstat under hensyn til den offentlige sikkerhed — pligt til at oplyse den pågældende borger om årsagerne til, at han forbydes indrejse, uanset det forhold, at de ansvarlige myndigheder er af den opfattelse, at en sådan meddelelse vil være i strid med hensynet til statens sikkerhed

Konklusion

Artikel 30, stk. 2, og artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, sammenholdt med navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de kræver, at den kompetente nationale dommer sikrer, at den kompetente nationale myndigheds tilbageholdelse i forhold til den pågældende af den præcise og fuldstændige begrundelse, som en afgørelse, der er truffet i henhold til dette direktivs artikel 27, er støttet på, samt de dertil hørende beviser begrænses til strengt nødvendige tilfælde, og at den pågældende under alle omstændigheder meddeles det væsentligste indhold af begrundelsen på en måde, som tager behørigt hensyn til den nødvendige grad af fortrolighed i forbindelse med disse beviser.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. juni 2013 — Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co. KG mod Kreis Düren (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-386/11) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — begrebet »offentlig kontrakt« — artikel 1, stk. 2, litra a) — kontrakt indgået mellem to lokale forvaltninger — en enheds overførsel af rengøringsopgaven vedrørende visse af sine lokaler til en anden enhed mod en økonomisk kompensation)

(2013/C 225/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf